

Sygn. akt I CNP 87/10

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie skargi B. S., J. K. i małoletniego D. K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 14 lipca 2008 r., wydanego w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej W. w W. przeciwko B. S., M. S., J. K., M. K. i małoletniemu D. K. z udziałem interwenienta ubocznego Miasta W. o eksmisję,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 kwietnia 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 424¹ k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje zasadniczo od wyroku sądu drugiej instancji, a jedynie wyjątkowo, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, skarga przysługuje także od prawomocnego wyroku sądu pierwszej instancji kończącego postępowanie (art. 424¹ § 2 k.p.c.).

W sytuacji, gdy przedmiotem skargi jest prawomocny wyrok sądu pierwszej instancji, skarga, zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., powinna zawierać między innymi wykazanie, że występuje wyjątkowy wypadek, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c. W świetle jednolitego i utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego pojęcie „wypadek wyjątkowy”, w rozumieniu tego przepisu odnosi się zarówno do przyczyn niezgodności z prawem orzeczenia jak i powodów, dla których strona nie skorzystała z możliwości jego zaskarżenia. Skarżący powinien zatem, spełniając wymagania konstrukcyjne skargi przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., wykazać nie tylko, że zaskarżony wyrok sądu pierwszej instancji narusza podstawowe zasady porządku prawnego lub konstytucyjne wolności albo prawa człowieka i obywatela, lecz także wykazać, iż zaszły wyjątkowe okoliczności, z powodu których nie skorzystał z możliwości zaskarżenia tego wyroku. Przez takie okoliczności zaś należy rozumieć ciężką chorobę strony uniemożliwiającą wniesienie środka odwoławczego, jej stan psychiczny uniemożliwiający podjęcie rozsądnej decyzji co do zaskarżenia niekorzystnego orzeczenia sądu pierwszej instancji, katastrofę, klęskę żywiołową, uzyskanie błędnej informacji od pracownika sądu co do sposobu i terminu zaskarżenia itp. (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z 2 lutego 2006 r. III CNP 4/06, OSNC 2006/6/113 i z dnia 29 listopada 2006 r. II CNP 85/06, niepubl.).

Pozwani skarżący prawomocny wyrok Sądu Rejonowego z dnia 14 lipca 2008 r. orzekający ich eksmisję bez przyznania prawa do lokalu socjalnego, nie wskazali dlaczego nie wnieśli apelacji od niekorzystnego dla nich wyroku sądu pierwszej instancji a tym samym nie wykazali, że występuje wyjątkowy wypadek, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c., uzasadniający wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu pierwszej instancji. Nie spełnili zatem przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 część ostatnia k.p.c. wymagania

konstrukcyjnego skargi, co zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. prowadzi do jej odrzucenia.

Skarga ta nie spełnia również wymagań konstrukcyjnych przewidzianych w art. 424⁵ § 1 pkt 4 i pkt 5 część pierwsza k.p.c. Nie zawiera bowiem uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy ani wykazania, że wzruszenie tego orzeczenia w drodze innych środków prawnych, w szczególności skargi o wznowienie postępowania, nie było i nie jest możliwe. Również te braki uzasadniają odrzucenie skargi na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.